

புத்தகம், கஉ.)

உ

[ஸஞ்சிகை, உஉ

ஸ்ரீ திரிபுரஸுந்தர்ஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமேளளீகவராயநம:

ஆ ர ய த ர் ம ம்.

दैवेन प्रभुणा स्वयं जगति यत् यस्य प्रमाणीकृतं
तत्तस्योपनमेन्मनागपि महाभैवाश्रयः कारणम् ।
सर्वाशापरिपूरके जलधरे वर्षत्यपि प्रत्यहं

सूक्ष्मा एव पतन्ति चातकमुखे द्वित्राः पयोविन्दवः ॥ नीतिशतके ।

ஹெவெந ப்ரஹுணா ஸ்வயம் ஜகதி யத் யஸ்ய ப்ரமாணீ
கூதம் தத் தஸ்யோபநமெந்நாஸமேத மஹாஹைவாஸ்யை: கார
ணம் । ஸ்வபுராஸாவரிவகுரகெ ஜலயரெ வஷடத்ய வி ப்ர
த்யஹம் ஸரிக்ஷா ணவ வதனி வாதகஹெவ சித்ரா:
வயொவிந்வ: ॥ நீதிஸதகெ ॥

ஸகல ஜகத்திற்கும் பிரபுவாய் விளங்கும் பகவானால் உலகில்
எவனுக்கு எனது அடையும்படி எவ்விதம் நியமனம் செய்யப்பட்ட
டிருக்கின்றதோ அதுதான் அவனுக்குக் கிடைக்கும். அவ்விதம்
கிடைப்பது அற்பமோ அதிகமோ அவரவர்களின் கர்மாவையனு
ஸரித்து ஏற்படுகின்றது. அதிகமான பொருளைப்பெற்ற தனவந்த
ரை ஆசிரயித்தால் அதிக லாபத்தைப் பெறலாமென்றும் இவ்வா
விடில் அற்பமாகத்தான் கிடைக்குமென்றும் கருதுவது தவறே
யாகும். இவ்விஷயத்தையே திருஷ்டாந்தவாயிலாக அறிவிக்கிறார்.
எல்லாப் பிராணிகளுடைய விருப்பத்தையும் நன்கு பூர்த்திசெய்ய
வேண்டி மேகமானது எப்பொழுதும் பூர்ணமாக வர்ஷித்தாலும்
சாதகமென்கிற பரவையின் முகத்தில், மிகவும் சிறியவைகளான
இரண்டு மூன்று ஜலத்திவலைகள் தான் விழுகின்றன. இதுபோல்
பூராவும் ஸ்வர்ணமயமாய் விளங்கும் மகா மேறுபர்வதத்தை நீய
டைந்தாலும் நீ பெறுவதற்கு யோக்கியமான பொருளைத்தான்
நீ அடையமுடியுமேயன்றி அற்பம்கூட அதிகமாக அடையமுடி
யாது. ஆகையால் அதிக ஆசைகொண்டு கண்டவிடங்களெல்லாம்
சென்று உணது பெருமைக்குச் சிறுமையை ஸம்பாதித்துக்
கொண்டு அதிக கஷ்டங்களையும் அனுபவித்துப் பிறரும் இகழ்க்கு
டிய நிலைமையை அடையாமல் பகவானால் அனுக்கிரகித்ததே
பொருமென்கிற மனத்திருப்தியுடன் வாழ்வதே நலமாகும்.

உப-பத்திராதிபர்,

ஆர்ய தர்மம் .
பிரபவஸூ ஆனி-மீ கூஉ

ஆத்மாநாத்ம விவேகம்.

(௩௨௪-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

சிஷ்:— பிராணமய கோசமென்றால் எது?

குரு:— पूर्णो देहे बलं यच्छन्नक्षणां यः प्रवर्तकः ।

वायुः प्राणमयो नासावात्मा चैतन्यवर्जनात् ॥

வானென்கூட டெஊவ வஊம் பஊஊக்ஷாணாம் யஃ புவதஃகஃ ।
வாயுஃ ப்ராணமீயோ நாலாவாதூரெவதநூவஜஃநாசு ।

கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து. பிராணசி வாயுக்கள் ஐந்து. இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்ததாய்க்கொண்டு பிராணமயகோசம் எனப்படுகின்றது. இந்தப்பிராணமயகோசமானது பேசும் தன்மையற்றிருக்கும் ஆத்மாவைப் பேசுகிறவனைப் போலும், தானம் முதலிய கர்மாக்களைச்செய்யாதிருக்கும்ஆத்மாவை அவைகளைச்செய்கிறவனைப் போலவும், போகிறது, வருகிறது என்ற கிரியையற்றிருக்கும் ஆத்மாவைக் கிரியையுள்ளவனைப் போலவும், பசி தாகமற்றிருக்கும் ஆத்மாவை பசி, தாகமுள்ளவனைப்போலவும் செய்து அதின்ஸ்வரூபத்தை மறைக்கின்றது. சைதன்னியமில்லாதிருப்பதால் இந்தப்பிராணமய கோசமும் ஆத்மாவல்ல.

சிஷ்:— மனோமயகோசமென்றால் என்ன?

குரு:— अहन्तां ममतां देहे गेहादौ च करोति यः ।

कामाद्यवस्थया भ्रान्तः नासावात्मा मनोमयः ॥

கஊஊனாம் மீமதாம் டெஊவ மெஊமாதள உ கரொதி யஃ ।
காமாத்யவஸ்தயா ப்ராஊஃ நாலாவாதூரீநொமீயஃ ॥

ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, மனது ஒன்று இவைகள் சேர்ந்து மனோமய கோசமாகின்றது. மனதிற்கு ஏதாகிலும் விகாரம்

ஏற்பட்டால் சம்சயமில்லாத ஆத்மாவை சம்சயத்தோடு கூடிய
யதுபோலவும் சோகமில்லாத ஆத்மாவைசோகமோகத்துடன்
கூடியவனைப்போலவும் பார்வை முதலியவைகளில்லாத ஆத்மா
வை தர்சனம் முதலியவைகளிருப்பவனைப் போலவும் செய்து
ஆத்மஸ்வரூபத்தை மறைத்து விடுகின்றது. காமம் முதலிய
அவஸ்தையால் பிரமத்தை யடைந்திருப்பதால் இக்கோசமும்
ஆத்மாவல்ல.

சிஷ்:—விக்ஞானம்யகோசமென்றால் என்ன?

குரு:— लीना सुप्तौ वपुर्वोधि व्याप्तुयादामखाप्रता ।

विच्छायोपेतधीर्नात्मा विज्ञानमयशब्दभाक् ॥

விநா ஸுவள வவுவெய்யொவெய்யொய்யாடாநவாபுதா ।
விஶாயொவெதயீதயூதா விஜ்ஞானமயஸஷ்வஶாக் ॥

ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, புத்தியும் சேர்ந்து விக்ஞானமய
கோசமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்த விக்ஞானமய
கோசத்தால் மறைக்கப்பட்ட ஆத்மாவானவன் ஒரு காரியத்
தைச் செய்யாதவனாக இருந்தாலும் செய்கிறவனைப் போலவும்
அறியாதவனாயிருந்தாலும் அறிந்தவனைப்போலவும் ஒருவிதத்
தீர்மானமும் இல்லாதவனைத் தீர்மானமுள்ளவன் போலவும்
ஜாயாதி தோஷமில்லாதவனை ஜாயாதி தோஷமுள்ளவன்
போலவும் செய்து மறைக்கிறது. சஷுப்தி காலத்தில் மறை
ந்து ஜாக்ஷிரதவஸ்தையில் மட்டும் சரீரத்தில் வியாபகமாயிருப்
பதால் இதுவும் ஆத்மாவல்ல.

சிஷ்:—ஆனந்தமயகோசமென்றால் என்ன?

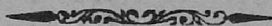
குரு:—பிரிய, மோத, பிரமோதமென்கிற விருத்தியையுடையதும்
அக்ஞானத்தைப் பிரதானமாக உடையதுமான அந்தக்கரண
மானது ஆனந்தமய கோசமெனப்படுகின்றது. இதானது பிரிய
மோதப்பிரமோதமில்லாததான ஆத்மாவை அவைகளையுடைய
வன் போலவும், அபோக்தாவான ஆத்மாவை போக்தா
வைப்போலவும் பரிச்சின்னசுகரஹிதமான ஆத்மாவை பரிச்சி
ன்ன சுகத்தோடு கூடியவன் போலவும் செய்து மறைக்கிறது.

சிஷ்:—பிரியமென்றால் என்ன?

குரு:—இஷ்டவஸ்து மித்ரன் இவர்களின் தர்சனத்தால் உண்டாகும் சித்தவிருத்தி பேதத்திற்குப் பிரியம் என்று பெயர்.

உப-பத்திராதிபர்.

பகவானுடைய அனுக்கிரகம்.

ஆகையால் வரணயளித்து என்னை வஞ்சித்தல் கூடாது. அதனால் புத்திக்கு மோஹமே நிகழும் புத்திரன் முதலான காமனைகள் நேரும். ஆகையால் பக்தனான என்னிடத்தில் பக்தி வளரும்படி அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும்; என்று பயபக்தியுடன் பிருதுராஜன் வேண்டினான்.

உடனே செந்தாமரைக் கண்ணனும் கிருபை கூர்ந்து, அப்படியே ஆகட்டும். தீரண புருஷன் எப்புத்தியால் மாயையை வெல்கிறானே, அப்புத்தி உன்னிடம் தடங்கலில்லாமலிருப்பதுடன் என்னிடத்தில் நிலை நாட்டப்பட்டுமிருக்கிறது.

ஆகையால் நான் முன் கூறியபடி அரசாங்கம் செய்து, கிரமமாய் ஞானோபதேசம் பெற்று என்னிடம் சேருவாய். “என்கட்டளைப்படி நடப்பவன் ஒருக்காலும் துன்பமடையான்” என்று பகர்ந்து, வைகுண்டஞ்செல்ல யத்தனித்தபோது, அதையுணர்ந்து வணங்கிவிட்டு மற்றுமனுக்கிரஹிக்க வந்த வானவர்கள், கந்தர்வர்கள், சித்தர்கள், சாரணர்கள், பன்னகர்கள், முனிவர்கள் கின்னர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், மாணவர்கள், முனிவர்கள், முதலாயினோரையும் தக்கபடி உபசரித்தான். அவர்களும் ராஜனுக்கு அனுக்கிரஹித்ததும், மஹாவிஷ்ணுவானவர் பிறும்மா முதலாயினோரைத் தங்கள் தங்கள் நிலபஞ்செல்ல அநாமதி கொடுத்துத் தாமும் வைகுண்டஞ்சேர்ந்தார்.

பர்ஹிஷ்டமதியில் பிரவேசிப்பது.

பிருதமஹாராஜனும், தமது ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து மறைந்தவரும், கார்மேகம்போன்ற கிருமேனிபுள்ளவரும், பீதாம் பாரும், பக்தருக்கு சலபரும், கருடாருடரும், அவ்யக்தராயினும்

பக்தர்களிடம் அனுக்கிரஹத்தால் வியத்தமாய் ஆவிர்ப்பவருமான லக்ஷ்மீகார்தருக்கு அனேகாயிரம் நமஸ்காரங்கள் செய்து, அமராவதியின் பிரதிபிம்பம்போன்ற பர்ஹிஷ்மதி நகருக்குப் புறப்பட்டான். அப்போது குடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்நகரம் கண்படைத்தவர்களுக்கு, அளவிலா ஆனந்தத்தை அளித்தது. ஓரிடத்தில் முத்துஸாங்களாலும், மற்றுமோரிடத்துல் புஷ்பமாலைகளாலும், பின்னுமோரிடத்தில் வெண்பட்டுக்கொடிகளாலும், மற்றுமோரிடத்தில் கனகதோரணங்களாலும், மற்றுமோரிடத்தில் வாசனைவிசுகிற தூபங்களாலும், மேன்மைபெற்ற அந்நகரம் பார்ப்பவர் யாவருடைய மனதையும் கவர்ந்தது. மேலும், அந்நகரமானது, சந்தனநீர் தெளிக்கப்பெற்ற விதிகளால் சேவிக்கப்பட்டும், புஷ்பங்கள், அக்ஷதங்கள், பழங்கள், தான்யமுனைகள், லாஜங்கள், தீபங்கள் இவைகளால் அர்ச்சிக்கப்பட்டும் புஷ்ப பலன்களோடு கூடிய வாழைத்தூண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், தொங்கவிடப்பட்ட மாந்துளிர்மலைகளால் பிரகாசிக்கப்பட்டும், அஷ்டலக்ஷ்மிகளுக்கும் தங்குமிடமாய் விளங்கிற்று.

எதிர்கொண்டழைத்தல்.

குடிகளும் களிப்பிற்று தயிர் முதலிய மங்களதிரவியங்களோடும், தீபங்களோடும், பூஜாதிரவியங்களோடும், ராஜாவை எதிர்கொண்டழைத்தார்கள். ஜவலிக்கும் குண்டலங்கள் முதலிய திருவாபரணங்கள் அணிந்த கன்னிகைகளும், வேசியர்களும் வைணவப் பட்டணத்தில் பிரவேசிக்குந்தருவாயில் எதிர்கொண்டழைத்தனர். வேதியர்களும் வேதமோதிக்கொண்டு ராஜனை ஆசிரவதித்தனர். அப்போது சங்குதூத்துபி முதலிய வாத்யங்கள் திசைகளைச் செவிடு படும்படி முழங்கின. சூதமாகதர்களும் துதித்தார்கள். அப்போது ஆதிராஜனும் பற்பல ரத்தினங்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஸுவர்ணஸ்தம்பங்களால் ஜவலிக்கிற விசுத்திரமான மாளிகையில் பிரவேசித்து, யாவரையும் குசலப்ாச்சு செய்து தக்கபடி உபசரித்து மகிழ்ந்தான்.

அரசாங்கம்.

அப்பிருதராஜன் மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிராகப் பாவித்துப் பரிபாலிக்கும்போது, நாட்டினர் யாவரும் ராஜாக்கிணையைக்

கோடு அளவு கூடத்தாண்டாமல் நல்லொழுக்கங்களைக் கைப்பற்றி தர்மங்களை வழுவாது நடத்திவந்தார்கள். அவரது காலத்தில் சிறுவர்களின் மாணமென்பது கிடையாது. யாவரும் ரோகமற்ற வாய் நீடுழி காலம் வாழ்ந்து வந்தார்கள். பொய் பேசுவது முதலிய தீய குணங்களின் வார்த்தைக்கே இடமில்லை. குடிகளில் ஒருவருக்கொருவர் வழக்கு என்பதே கிடையாது. விதவைகள் அழகர்கள் என்பது இல்லவே இல்லை. எங்கும் வேதத்தின் ஒலி ஆன்மாவை பரிசுத்தப்படுத்தும்படி ஒலிக்கும். யாவரும் ஆஸ்சிகர்களாய்கர்மாக்களை பரமாத்மாவுக்கே அர்ப்பணஞ்செய்து வந்தனர்.

மஹாலாத்ரம்.

திருமாவின் கருணைக்குப் பாத்திரரான ஆதிராஜர் கங்கையமுனை என்ற இருபுண்ய நதிகளின் நடுவிலுள்ள பாவனமான புண்யஸ்தலத்தில் வாஸஞ்செய்து கொண்டு ஏழுதீபங்களிலும் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு, ஒரு ஸமயம் மஹாலாத்ரம் என்ற யாகத்தைச் செய்வதற்கு தீக்ஷைபெற்றான். அங்கு தேவரிஷிகள் பிருமரிஷிகள் ராஜரிஷிகள் இவர்களின் ஸங்கம் ஏற்பட்டது. அப்போது அவர்களில் நடுவில் வைன்யன் சந்திரன் போல் பிரகாசித்தார்.

ராஜலக்ஷணம்.

அம்மகாராஜனின் ஒவ்வொரு அங்கமும் ஸாமுத்திரிகாலக்ஷணம் பொருந்தி, பார்ப்பவருக்கு அதிசயத்தை உண்டாக்கியது. சங்கு, சக்கிரம் முதலிய ரோகைகளால் விளங்குகிற பாதங்களும், ஸுவர்ணஸ்தம்பங்கள் போல் மின்னுகிற தொடைகளும், அரசிலைபோல் கீழே சிறுத்து மேலே விஸ்தரித்து மூன்று மடிப்பு களால் சந்தரமான உதரமும், சுழிப்பான்ற நாபியும், பகவானுடைய மார்புபோல் லக்ஷ்மிதேவியின் விலாஸத்திற்கிடமான விரிவான் மார்பும், முழங்கால் வரை நீண்ட இருகைகளும், சங்கு போல் மனோஹரமான கழுத்தும் செந்தாமரை மலர்போன்ற நெத்திரங்களும், சம்பக புஷ்பம்போன்ற மூக்கும் நீண்ட நெற்றியும், கண்ணாடிபோன்ற கழுத்தும் குற்கத்திமொட்டுப்போன்ற பற்களும் கோவைப்பழம்போல் சிவந்த உதடுகளும், சுருண்டு மெல்லிய

கேசபாசத்தால் அழகு வாய்ந்த உத்தமாங்கமும், கவிகளாலும் வர்ணிக்கமுடியாத மேன்மை பெற்றவைகளாய் விளங்கின.

அரசன் வார்த்தை.

விடைமதிக்கப்பெறாத வெண்பட்டையுடுத்தி, உத்தரீயந்தரித்து, ஸத்கன்மாக்கள் செய்வதால் அனேக ஆபரணங்களைக் கழட்டி இயற்கையான அழகை வெளிப்படுத்தி அஷ்டைச்வரியம் நிறம்பினவனாயினும், சலபதர்சனமளித்து, தர்ப்பபாணியாய் உசிதகன்மாவைச் செய்து, புண்ணிய கீர்த்தியைப்பெற்ற அவ்வரசன் அழகிய விழிகளோடு கூடின இருகண்களின் குளிர்ந்த பார்வையால் சபையோரைக்களிக்கச்செய்து மனதைக் கவரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானான். அச்சொல்லானது செவிகளுக்கின்பமாயும் ஸ்பஷ்டமான உச்சரிப்புள்ளதாயும் இலக்கண ஸம்ஸ்காரம் பெற்றதாயும் ஆழ்ந்த கருத்துள்ளதாயும் தட்டுத்தடங்கவில்லாத விசித்ரமான பதங்களால் ரஞ்சிதமாயுமிருந்தது அதனால் சபையோரை அம்மொழியிலேயே கண்ணும் கருத்துமுள்ளவராக்கியது.

தர்மவிசாரம்.

இங்கு கூடின சபையோர் யாவருக்கும் எனது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். கொடியோனான வேனராஜனின் சரீரத்திலிருந்து மரீசி முதலான மஹான்களால் கடைந்து உண்டாக்கப்பட்ட நான், பிரஜைகளின் நன்மைக்காக, தண்டத்தை தரிக்கும் அரசனாக்கப்பட்டேன். ஆகையால், வர்ணசிரம முறை தவறாதிருக்கும்படி குடிகளை நன்றாய்ப் பழக்கிப் பாதுகாத்து வருகிறேன். குடிகளிடம் கப்பம் வாங்கி ஸன்மார்க்கத்தைக் கவனியாமலிருக்கும் அரசனுக்குச் சகல பிராணிகளின் பாபமும் ஒருங்கு சேரும்.

ராஜ்ய லக்ஷ்மியும் அவ்வேந்தனை விட்டு விலகிவிடும் பிரஜைகளும் கொற்றவன் தண்டனைக்காக மட்டிலும் பயந்து, தங்கள் தங்கள் தர்மசேதுவைக்காப்பாற்றுவது உசிதமாகாது. தன்னைவத்தை முக்கியமாய்க்கருதியே தர்மஸேதுவைக்காததல் வேண்டும். ஆகையால் அசூயையற்ற நீங்கள் கன்மப்பயனை விரும்பாது வாஸுதேவார்ப்பணமாகக் கன்மாவை நடத்தினால் அது மேம்

பட்டதாகும். எனக்கும் அனுக்கிரஹம் செய்யப்பட்டதாகும் எனெனில் அவ்விதம் தூண்டுகிற எனக்கும் அவ்வாறு நடத்துபவர்களுக்கும் அதனாலாகிய பலன் துல்யமாய் கிடைக்கும்.

ஸத்யஸங்கம்.

ஸத்துக்களான முனிவர்களே தங்களுடைய சேர்க்கையாலேயே இவ்விதமான மனோபாவம் எனக்குத் திடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நான் கூறிய விஷயம் தங்களுக்கு நினைவு மூட்டுவதாயும் மற்றுமுள்ள சிரத்தை வாய்ந்தவருக்கு உபதேசமொழியாயும் ஆகிறது. ஸஜ்ஜனசங்கத்தில் விருப்பம், பிராது குணத்தில் பிரியம், குருவினிடத்தில் வணக்கம், கல்வியில் முயற்சி, தன்னில்லாளிடத்தில் பிரீதி, லோகாபவாத்தில் பயம், ஈசவானிடத்தில் பக்தி, தன் புலன்களை அடக்குவதில் சக்தி, துஷ்ட சங்கத்தை விடுதில் என்பவை ஸத்துக்களுக்குக் கூடப்பிறந்தவைகளாகும் பெரியோர்களின் சங்கம் யாருக்குத்தான் மேன்மையைத்தராது. கங்கையில் கலக்கும் அசுத்த நீரும் கங்கைஐலமாகிறது. தாமரையிலையிலுள்ள நீரும் முத்துப்போல் தோன்றுகிறது. உலகில் சந்தனம் சிதளம் எனப்பிரசுத்திபெற்றது. அதிலும் குளிர்ச்சியானவன் சந்திரன் இந்த இரண்டைக்காட்டிலும் சாதுஸங்கம் என்பது மிகவும் குளிர்ச்சியுள்ளதென்பது பெரியோர்களது கொள்கை. ஸாதுக்களின் தர்சனமே புண்யமானது ஸாதுக்கள் புண்யதீர்த்தங்களைக் காட்டிலும் மேலானவர்கள். தீர்த்தபாத்திரையினால் பரலோகத்தில்சுகம் கிடைக்கும். ஸாதுக்களின் சங்கத்தால் இவ்வுலகிலும், மேலுலகிலும் சுகம் கிடைக்கும் அற்பனும் ஸதஸஹவாஸத்தால்மேன்மைஅடைவான் பூமாலையிலுள்ள எரும்பும் பாமசிவன் தலையிலுள்ள சந்திரபிம்பத்தை முகரப்பார்க்கிறது சந்திரனைக்கண்டால் ஸமுத்திரம் பொங்குகின்றது காணுவிடில் அவ்வளவு இல்லை. இதற்குக்காரணம் சந்திரன் தனது புத்திரன் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் ஆம்பல்புஷ்பம் சந்திரனைக்கண்டால் மலர்கிறது. சந்திரனைக்காணாவிடில் முடிக்கொள்கிறது. இதற்குக்காரணம் யாதொன்றுமில்லை. அதுபோல் சாதுக்கள் காரணமில்லாமலே பிறரை நேசிப்பார்கள். இந்த விஷயத்தில் தாங்கள் என்சபை வந்து காண்பி கொடுத்ததே எனக்கு அத்தாசுபி

யாகிறது. வெகு ஜன்மாக்களில் செய்யப்பட்ட புண்யங்களின் பக்குவத்தினால் புருஷன் ஸத்ஸங்கத்தை எப்போது அடைகிறானோ அப்போது அக்ஞானத்தைக் காரணமாயுடைய மதமோ ஹாசிகளான இருங்களை நாசம் செய்துகொண்டு விவேகம் உதிக்கும். இதற்குப்பிரதர்தனன் திருஷ்டாந்தமாகிறான்.

பிரதர்தனோபாக்கியானம்.

திவோதாஸனின் குமாரனானதால் தைவோதாஸி எனப்பிரக்யாதிபெற்ற பிரதர்தனன் என்பவன் அஸ்திர சஸ்திரங்களில் கைதேர்ந்தவனாய் அகண்ட பூமண்டலத்தையும் தன்வசமாக்கிச்சக்கிரவர்த்தியாய் ராஜ்யபரிபாலனஞ்செய்யும்போது நாரதாது ஸங்கத்தைப்பெற்றான். அப்போது அவரிடம் தனது பௌருஷத்தையும் ராஜ்யத்தையும் பற்றிப் புகழ்ந்தான். உடனே நாரதபகவான் அவரை நோக்கி நற்கதிபெறச் செய்யவிரும்பி அவனுக்கு நல்ல உபதேசம் செய்வதிலும் இந்திரலோகத்திற்போய் இந்திரனை ஜயித்து மூன்றுலோகராஜ்யத்தையும் அடைந்தால்தான் உன் பௌருஷத்திற்கு மேன்மை என்று அவாதுமனப்பக்குவத்திற்குத் தக்கபடி உபதேசித்தார். உடனே அவரும் அப்படியே இந்திரலோகம்சென்று இந்திரனை ஜயித்தபோது இந்திரன் உனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள் என்றான். அதற்கு பிரதர்தனன் எனக்கு வேறொன்றும் வேண்டாம் எதை நீ பரமசிரேயஸ் என்று நினைக்கிறாயோ அதையே எனக்குக்கொடு என்று கேட்டான். உடனே அவனுக்கு பிரம்ஞானத்தை உபதேசித்து அவனை மேன்மையாய் அனுப்பினான் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாசுவரன் உண்டென்பது.

இவ்வுலகிலோ மேலுலகிலோ விளங்கும் போகபூயிகளும் அழகிய சரீரங்களும் விதம்விதமான கன்மாவால் ஏற்படுகின்றன. அவ்விதக்கர்மாவை நன்குணர்ந்து பக்ஷபாதமற்ற கடவுள் ஒருவர் அவரவருக்குத் தக்க சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணபூதராய் ஸாக்ஷி என்ற பெயரால் பிரகாசிக்கிறார். என் குலத்திற்கு பூர்வ புருஷான பிரியவிரதர் முதல் பிதாமஹான அங்கன்வரையிலுள் எவருக்கும் ப்ரஹ்லாதன் முதலான பாகவதர்களுக்கும் லக்ஷ்மீ காந்தரிடம் நிலைகொண்ட பக்திமார்க்கத்தையறியாதார் யார்? ஆனால் மிருத்யுவின் மகளுக்கு ஜனித்த வேனன் முதலான சிஷர்

தர்மநெறி தவறினவர்களாயினர். அதைப்பற்றி நாம் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு தங்களின் கிருபையால் நான் நாராயணனுடைய ப்ரஸாதத்திற்குப்பாத்திரனாயிருப்பதால் மறுபடியும் ஆஸ்திக்யத்தை விளங்கும்படி உபதேசிக்கவேண்டும் என்று மொழிந்து மௌனமாயிருந்தார்.

ஆஸ்திக்யம்.

இவ்வாறு மொழிந்த அரசனிடத்தில் சந்தோஷங்கொண்ட முனிவர்களில் காசியபர் எழுந்த ராஜனுடைய கண்ணியத்தைக் கொண்டாடிச் சொல்லத்தொடங்கினர். ஈசுவரன் உண்டு என்ற எண்ணமுள்ளவனாயிருத்தலே, ஆஸ்திக்யம் என்ற பதத்திற்குப் பொருளாகும். அப்பேர்க்கொத்த ஈசுவரனை அபௌருஷேயமான வேதம் அறிவிக்கிறது. தெரியாத விஷயத்தைத் தெரிவிக்கும் வேதமானது அவ்வீசுவரனிடத்தில் ஜீவர்கள் வழிபடவேண்டிய விதத்தையும் நன்கு போதிக்கிறது. அக்கருத்தை ஸ்மிருதிகளும் தெளிவாய்த் தெரிவிக்கின்றன. புராணங்களும், உபாக்கியானங்களால் ஸ்பஷ்டமாய் அறிவிக்கின்றன.

ஈசுவரன் ஒருவர் உண்டு என்று விவேகிகளான ஒவ்வொருவரும், இயல்பாகவே அறிந்த இவ்விஷயத்தில் பிரமாணம் எடுத்துரைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாவிடினும், அவிவேகிகள் சேர்க்கைதோஷத்தால் கெடாவண்ணம் ஞாபகப்படுத்திவந்தால்தான் ஆஸ்திக்யம் நிலைநிற்கும்.

வேதம் பிரமாணமா அப்பிரமாணமா என்று தீர்மானித்து அதன்மூலமாய் ஈசுவரனை ஸ்தாபிப்பதைக்காட்டிலும், யுக்தியைக் கொண்டே ஸ்தாபிக்கக்கூடும். ஆனேக அவயவங்களுடன் சேர்ந்த பூமி முதலியவைகளுக்கு உற்பத்தியுண்டு என்பது நிச்சயிக்கப்பட்டது. அவ்வுற்பத்தியும், சாஸ்திரப்படியோ உலக மரியாதைப்படியோ கவனிக்கப்படுமளவில், கர்த்தா, அதிஷ்டானம் இவையன்றி ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஒன்றின் உற்பத்திக்கு மற்றொரு ஜடமும் காரணமாகாது. அப்படிக்கூறுவது கொக்கின் தலையில் வெண்ணையை வைத்துப் பிடிப்பதற் கொப்பாகும். ஒரு ஜடத்திற்கு மற்றொரு ஜடம் காரணமாகுதல் பொருந்தாது. ஆனால் ஜடனால் சம்பவிக்க முடியாமற்போனாலும்சேதனனானஜீவனொருவன் ஏன் கர்த்தாவாகியிருக்கக் கூடாதெனில், அப்படியா

யின் அவனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை பொருந்தாது. ஏனெனில் தன் தன் கர்மபலனை அவனவன் அனுபவிக்கவேண்டியிருப்பதால், பாரதினப்பட்டவனாகிறான். ஸ்வாதந்திரியம் அவனுக்குக் கிடையவே கிடையாது. உலகத்திலும் குடும் முதலானதைச் செய்கிற குயவன் உண்டு பண்ணுவதற்கும் உடைப்பதற்கும் ஸ்வாதந்திரிகைக் காணப்படுகிறான். அப்படி விசித்திரமான இவ்வலகையாக் கவும் அழிக்கவும் வல்லவனான ஒரு சேதனைக் காணோம். ஆகையால் ஈசுவரத்தன்மைபொருந்தாதஜீவனும் கர்த்தாவாகமாட்டான். மாயையும் ஜடமானதால் காரணமாகத்தக்கதல்ல. ஆகையால் சிருஷ்டிக்கு முன்னும், பின்னும், இடையிலும் விளங்கா நின்ற ஈசுவரன் ஒருவரே காரணமாகிறார். இதனால் இவ்வநுமானம் வெளியாகிறது காரியமானது காரணத்தோடு கூடினது. காரியமானதால் குடும் முதலானவைபோலே என்று உண்டான வஸ்து உண்டுபண்ணுகிறவனை முந்தியுடையதா யிருக்கவேண்டும் என்று நியமத்தாலும் காரணம் ஈசுவரன் என்று விபக்தமாகிறது.

அவரின் ஸ்வரூபம்.

அவ்விதமான ஈசுவரனுக்கு, ஸர்வாத்மத்வம் ஸர்வாதர்யாமித்வம் முதலானவை தர்மங்களாகும் ஏனெனில் அவர் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயிருப்பதால் தேசம், காலம், பரிமாணம் இம்முன்றறலாகிய பரிச்சேகமும் அவருக்குக்கிடையாது. அப்படியானாலும் பக்தர்களின் அனுக்கிரகத்திற்காக, தன்னிச்சைப்படியாயாசம்பந்தத்தாலான, சுத்தசத்வகுண பரிமாணரூபமான சரீரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். பிறும்ம விஷ்ணு நந்தாத்மகர்களாகவும் இருந்து, ஆக்கியும் பாலனஞ்செய்தம் அழித்தும் வருகிறார். ஸத்வகுணசிரயரான ஈசுவரனுக்குக் கங்காதிமகாநதிகளிலிருந்து உபநதிகள் ஏற்படுவதுபோல் எண்ணிக்கையில்லாத அவதாரங்களாண்டு. மிகுந்த தேஜஸ்திகளான (பிரஜாபதி) முனிவர்கள் மனுக்கள் தேவர்கள் மறுபுத்திரர்கள் ஆகிய எல்லோரும் பரமேசுவரனுடைய அம்சர்கள். மதஸ்யம் முதலான பத்து அவதாரங்கள் பகவானால் எடுத்து பக்தர்கள் ரக்ஷிக்கப்படுகிறார்கள்.

தேவதாராதனம்.

உலகில் ரூபமுள்ள வஸ்தவைக் கண்ணால் காணமுடியும் அரூபியான பரமேசுவரனைக் கண்ணால் காணமுடியாத படியால்

அவதாராதிகளைத்தவிர ஸாளக்ராமாதிகளிலும் ஸாந்தித்யத்தை வகித்து, பகவான் பக்தர்களையனுக்கிரஹிக்கிறார். உலகத்தில் சேவகனையிருப்பவன் ஸேவ்யனை யனுஸரித்தே இஷ்டலாபத்தைப் பெறுகிறான். லௌகிகமான அற்பப்பயனிலேயே உபாஸிக்க வேண்டியிருக்க ஐநமரணப்பிரவாக ரூபமான ஸம்ஸாரக்லேச நிவர்த்தகரான பரமேசுவரனை யுபாஸிப்பண்ணக் கூறவும் வேண்டுமோ. ஆகையால் விக்ரஹாராதனம் முதலானதால் பகவத்பக்தியைச்செய்து பகவத்பிரஸாதத்தால் இஷ்டலாபத்தையடைய வேண்டும். அழுக்கற்ற கண்ணூடையில் முகம் நன்றாகப் பிரதிபலித்துத்தெரிவதுபோல் விக்ரஹாராதனைகளால் சஞ்சலமானமனதைச்சலிபாவண்ணம் நிலைநாட்டி ஞானநேத்திரத்தால் உலகத்தை பகவதாகாரமாய் காண்க சாத்ப்படும் என்றுபெரியோர் அனுட்டித்துக் காட்டிவருகின்றனர்.

பக்தர்களின் வகுப்பு.

பக்தர்களும், ஆர்த்தன், ஜிஞ்ஞாஸு, அர்த்தார்த்தி, ஞானி என்று நான்கு வகுப்புள்ளவாகிறார்கள். ஸம்ஸாரக்லேசத்தால் கஷ்டப்பட்டவனான ஆர்த்தன் உபத்திரவந் தொலைவதற்காகவும், நித்யா நித்ய பதார்த்த விவேகத்தால் ஆத்மதத்வத்தையறிய விரும்பும் ஜிஞ்ஞாஸு பகவத்ப்ரஸாதத்தையடைவதற்கும், இம்மண்ணிலும் அவ்விண்ணிலுகிலுமாகிய ஸுகசாதன காமியான அர்த்தார்த்தி, காமபூர்த்தியாகவும், பிருமமஞானத்தைப்பெற்ற ஞானியானவன் ஞானந்தடைபெறாமலிருப்பதற்காகவும் இவ்விதம் நால்வரும் பகவானை பஜிக்கிறார்கள்.

கடவுள் செய் நன்றி.

समस्तशास्त्रचिन्तनैरर्हनिंशं च किं फलम् ।

महेशपादवन्दनं कदापि नातनोति चेत् ॥

ஸகலசாஸ்த்ரவிஞ்ஞெநாஹநிபூஸம் உகிம் மமபூ ।

ஶகலஸவாடிவநநம் கதாபி நாதநொதி டெவகி ॥

ஆகையால் தூர்லபமான மானிடப்பிறவியைத் தந்தருளிய பகவானை யாம் எப்போதும் மறவாது தியானிக்க வேண்டும். மெய்யறிவையுடையவரது நல்லடிகளை வணங்காராயின், யாவந் கற்ற கல்வியறிவினூல் உண்டாகிய பயன் யாது?

கற்றதனூலாய பயனென் சொல்லாய

நற்றூடொழா அறெனின் என்றார் கிருவள்ளுவரும்.

தெய்வபக்தியில்லாதவர்கள் கங்காஸ்னைஞ்செய்தாலும் வனவாசம் பண்ணினாலும், மலைக்குகைக்குள்ளே கண்ணைக் கிறவாமல் யோகத்திலிருந்தாலும் முக்தியடையமாட்டார்கள். ஆமை மீன் தவளை முல்லானவைகள் கங்கா நதியில் உற்பவித்து அக்கங்கைக்குள்ளே தானே மூழ்கியிருந்தும், யானை புலி கரடி முதலியவைகள் காட்டில் உற்பத்தியாகி அக்காட்டினிடத்திலேயே வாசம் செய்தும் பகற் குருடாசிய கோட்டான் மரப்பொந்துக்களில் தானே கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தும் என்ன பிரயோஜனம். கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். பிறவிக்கடலைக் கடப்பார்கள். சேராதவர்கள் பிவிசிச்சுடலைக் கடக்க மாட்டார்கள்.

(தொடரும்) K. V. சப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்.

மைசூர் மஹாராஜா அவர்களின் வர்த்தந்தி உத்ஸவம்.

இவ்வருஷம் ஜ்யேஷ்ட சந்த ஏகாதசி சனிக்கிழமை (11—6—27) அன்று மைசூர் மஹாராஜா அவர்களின் வர்த்தந்தி நிறைவேறியது.

முறைப்படி ஸகலவைபவங்களுடன் மைசூர் அரண்மனையில் ஸ்ரீ மஹாராஜா அவர்களின் தர்பார் நடைபெற்றது. ஸ்ரீ மஹாராஜா அவர்கள் தர்பாருக்கு விஜயமாயிருந்த ஸ்ரீ பரகாலஸ்வாமி அவர்களுக்கு ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து பக்தி சிரத்தையுடன் ஸ்வாமிகளுக்கு பாதபூஜை செய்து ஸ்வாமிகளின் ஆசீர்வாதம் பெற்று ஸ்வாமிகள் சென்றபின் தர்பார் துவங்கியது. திவான் ஸாகேப் அவர்கள் முதலிய லௌசிகர்களின் முஜரே நடைபெற்ற பின்னர் பலபூஜை (ஈஷூஜா) (மஹபூஜா) செய்து ஸ்ரீ மடங்களிலிருந்து வந்திருந்த பல மந்திராசுதைகளை ஸ்வீகரித்தார்கள். இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ மஹாராஜா அவர்கள் ஸ்ரீசாஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீசங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளவர்கள் ஸ்ரீமடத்தின் பேரில் ஸ்ரீரூபிமானம் வைத்து முன்னரே அவகாசம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தபடி ஸ்ரீ மடத்திலிருந்து அனு

ப்பப்பட்டிருந்த பல மந்திராஶ்டைதப்பிரஸாதங்கனையும் ஜோடிசா
 ல்வை மரியாதையையும் ஸ்வீகரித்துக் கொண்டார்கள். அதன்
 பிறகுஸுவாஸிநிகள் ஆராத்திசெடுக்கனர். மறுபடி லௌகிகர்களின்
 முஜரே நடந்தது. ஸபையிலுள்ளோரனைவருக்கும் மரியாதை
 யான பிறகு ஸ்ரீமன்மகாராஜா அவர்கள் தர்பாரினின்றும் சென்
 றனர். வைதிகர் அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு ரூபாய் ஸம்பாவனை
 செய்யப்பட்டது. மாலை 5-30மணிக்கு ஸ்ரீமான் மஹாராஜா அவர்
 கள் அசுவாரூடாக ஸகல ஸன்காகங்களுடன் ரெஸிடென்ஸி பங்
 களாவுக்குச் சென்று வழக்கப்படி ஸௌவீரர்களின் மரியாதை
 யைப் பெற்று விசேஷ தீபாலங்காரத்துடன் மஹோத்ஸவ வைப
 வமாக அரண்மனைக்கு விஜயமாயினர். மறுநாள் இரவிலும் அரண்
 மனையில் தர்பார் நடைபெற்றது. அரசர் பெருமான் வைதிக
 லௌகிக ஸம்பிரதாயங்களுக்குக் கொஞ்சமும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்
 லாமல் எவருடைய கௌரவத்திற்கும் குறை நேராதவண்ணம்
 நடத்தி அனைவரின் அன்பிற்கும் பாத்திரமாயினர்.

V. ரோங்கண்ணை.

பாதஞ்ஜலயோக ஸூத்திரம்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இது பதஞ்சலி மஹருஷிபால் செய்யப்பட்டது. இதில் 4 பாதங்
 களுண்டு. இப்பதிப்பில் ஒவ்வொரு ஸூத்திரமும் தேவநாகரம்,
 தமிழ் ஆசிரிய இரண்டு எழுத்துக்களிலும் அச்சிடப்பட்டிருப்ப
 துடன் பதவுரை எழுதுமிடத்தும் ஷெ இரண்டு எழுத்துக்களி
 லும் சூத்திரபதங்கள் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு (1)
 வியாஸபாஷ்யம், (2) வாசஸ்பதி மித்ரர் வியாக்கியானம், (3)
 நாகோஜிபட்டவிருத்தி, (4) பாவாகணேசிய வியாக்கியானம், (5)
 ராமானந்த ஸ்வாமிகள் வியாக்கியானம், (6) ஸகாசிவேந்திர ஸரஸ்
 வதிகள் விருத்தி, (7) போஜவிருத்தி ஆசிரிய 7 வியாக்கியானங்
 களைத்தழுவி விரிவாய் தமிழில் பதவுரை, கருத்துரைகள் எழுதப்
 பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கிரந்தமானது 1. ஸாங்க்யம், 2.
 யோகம், 3. நியாயம், 4. வைசேஷிகம், 5. பூர்வமீமாம்ஸை, 6.
 உத்தரமீமாம்ஸை, என்ற ஆறு தரிசனங்களுள் 2வதாகவுள்ளது.
 வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலுள்ள விஷயங்கள் இப்புஸ்தகத்தினுத

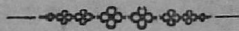
வியின்றி தெளிவாய் மனத்திற் றைக்கமரட்டாவென்பது திண்ணம், மேலும், வேதாந்தம் படித்தவர்க்கும், படிக்க ஆவலுள்ளவர்க்கும், படிக்காதவர்க்கும் இப்புஸ்தக மொழிபெயர்ப்பானது மிக்க மிக்க உபயோகமானதாகவே யிருப்பதுடன், ஆஸ்திககைவுள்ள ஒவ்வொரு ஆரியர்கையிலு மிப்புஸ்தக மிருக்கவேண்டுவது மிக்க அவசியமானதாகவும் இருக்கிறது. ஆரியசாஸ்திரங்களின் தத்தும யாவும் இப்புஸ்தகத்தைப் படித்தால்தான் நன்கு புலப்படும். இச்சமயத்தை வீணாக்கவேண்டாம், முந்துங்கள்! முந்துங்கள்!! முந்துங்கள்!!! டி.ம்.மி 8 பக்க அளவில் சுமார் 310 பக்கங்களுள் ளது. புல் காலிகோ பைண்டு செய்த கிளேஸ்காபி 3-8-0, சாதா பைண்டு செய்த கிளேஸ்காபி 3-0-0, சாதா பைண்டு செய்த ரப்பாபி 2-8-0.

தபாற் செலவு வேறு

கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்,

72, பெரியதெருவு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

மதிப்புரைகள்.

பாதஞ்சலயோக ஸூத்திரம்.

ஸ்ரீபதஞ்சலி பகவானுலையற்றப்பட்ட இப்புத்தகத்திற்கு ஆர்யமதஸம்வர்த்தினீ பத்திராதிபரவர்களால் சிறந்த பல விபாக் கியானங்களின் கருத்திற்கிணங்க எளிய தமிழ்நடையில் பதவுரையும் கருத்துரையும் எழுதி அதின் ஸூத்திரங்களும் நாகரலிபியாலும் தமிழ் எழுத்துக்களாலும் ஸ்பஷ்டமாய் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸம்ஸாரமென்னும்கடலைத்தாண்டி ஆத்மஞானத்தைப்பெற்று ஸூகித்திருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவோர்களுக்கு இப்புத்தகம் சிறந்த ஸாதனமாகும். இப்புத்தகத்தை ஆசிரியரின்றி யாரும் படித்துச் சலபமாயறிந்து கொள்வது சிரமம் என்பதையறிந்த ஷை பத்திராதிபர் அவர்கள் குருமுகமாக சிரமப்பட்டுத் தாம் பையின்றதை லோகோபகாரத்தின்யொருட்டு வெளியிடவேண்டு

மெனக்கருதி அதின் கருத்தைத் தமிழ்பாவஷ்யில் விளக்கிக்காட்டி புஸ்தக ரூபமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஆன்ம ஞானத்தில் ஆதரவுற்ற ஆஸ்திகர்களுக்கு இப்புத்தகம் அவசியம் வேண்டுமென்பது நாம் சொல்லாமலே விளங்கும்.

திருவனந்தபுரம் மேற்கோட்டைத்தெரு ஸம்ஸ்கிருத ஸாஸ்திரி ஆபீஸிலிருந்து. அதின் மாணேஜர் அவர்களாலனுப்பப்பட்ட ஸம்ஸ்கிருதாசார்யர் என்கிற புஸ்தகத்தில் சிலபகுதிகளை வரப் பெற்றோம். இது மாதம் ஒருபகுதியாக வெளிவருகின்றது. அனுகூலமாயும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் மானிடர்களால் அடைய வேண்டி எதிர்பார்க்கப்படும். சுகத்திற்கு முக்கிய சாதனமாயும், ஸ்ரீ பாமேசுவரனால் வெளியிடப்பட்டதும், மிகச்சிறந்ததுமான ஸம்ஸ்கிருத பாஷைக்குத்தந்தகாலம் நேர்ந்திருக்கும் அபிவிருத்திக் குறைவைப்போக்கி ஸகலஜனங்களும் தாமாகவே சுலபமாயறிந்து அதின் பயனைப்பெறவேண்டி இப்புத்தகம் வெளியிடப்படுகின்றது இதில் ஸம்ஸ்கிருத எழுத்துக்கள் பூராவிற்கும் சரியான தமிழ் எழுத்துக்களைக்காட்டி போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முறையே 1, 2, 3, 4. எழுத்துக்களுள்ள இலகுவான பதங்களைக்காட்டி அவைகளுக்கு எளிய தமிழ்நடையில் கருத்தும் வரையப்பட்டிருக்கின்றது. மத்தியில் சிற்சில பதங்களுக்குப் பிரமாணமாக அமரநிகண்டும் வினாவிடைரூபமாகவும் கீதை, ராமாயணம், சாகுந்தளம் முதலான கிரந்தங்களிலிருந்தும் ஸாரமான செய்யுள்களும், அவையவைகளுக்குற்ற பொருளும் சில கிரியாபதங்களின் ரூபமும் பதங்களுக்குள்ள விந்கநிர்ணயமும் மற்றும் அவசியம்வேண்டிய பலவிஷயங்களும் நன்கு விளக்கிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புத்தகம் தமது பெயருக்குற்றவாறு தாமே குருவாயிருந்து ஸம்ஸ்கிருதபாஷாக்குணத்தை சீக்கிரம் உண்டுபண்ணக்கூடியதே. இக்காலத்திற்கு இவ்வித புஸ்தகம் அவசியம் வேண்டுமென்று இத்தனால் பயனுண்டாகுமென்றும் யாரும் கருதக்கூடியதே. தமிழ்மலையாள இங்கிலீஷ் எழுத்துகளிலும் இப்புத்தகம் கிடைக்கும். சந்தாமுதலிய விபரங்கள்ஐடி ஆபீஸ் மாணேஜர் அவர்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

ஆர்ய. உப-பத்திராதிபர்.